

Lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229);

SFS 2004:438

Utkom från trycket
den 8 juni 2004

utfärdad den 27 maj 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)

dels att 13 kap. 7 §, 21 kap. 21, 32, 35, 36 och 38 §§, 32 kap. 1, 5, 7, 8 och 10 §§, 34 kap. 23 §, 40 kap. 22 § och 41 kap. 8 § samt rubrikerna närmast före 21 kap. 38 § och 32 kap. 10 § skall ha följande lydelse,

dels att punkten 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2003:1102) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse,

dels att det skall införas en ny paragraf, 2 kap. 4 a §, samt närmast före 2 kap. 4 a § en ny rubrik av följande lydelse.

2 kap.

| Kreditinstitut

| **4 a §** Med kreditinstitut avses svensk bank och svenskt kreditmarknadsföretag samt utländskt bankföretag och utländskt kreditföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

13 kap.

7 § Delägarätter, fordringsrätter, andelar i svenska handelsbolag och sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten för enskilda näringsidkare.

De skall dock räknas som tillgångar i näringsverksamheten om de är

– lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tillgångar,

– inventarier eller fordringar på grund av avyttring av inventarier,

– tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och tillgodohavandet hör till näringsverksamheten,

– fordringar på sådana försäkringsersättningar eller skadestånd som skall tas upp i näringsverksamheten,

– andelar i kooperativa föreningar förutsatt att innehavet av andelarna be-
tingas av näringsverksamheten eller fordringar på grund av avyttring av sådana andelar, eller

¹ Prop. 2003/04:99, bet. 2003/04:FiU27, rskr. 2003/04:243.

– fordringar som medlemmar i kooperativa föreningar har på föreningen förutsatt att medlemskapet i föreningen betingas av näringsverksamheten.

Vid tillämpning av denna paragraf anses patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 som inventarier även om de inte förvärvats från någon annan.

21 kap.

21 § En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–40 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

32 § En skattskyldig får för ett visst beskattningsår inte göra insättning på skogskonto eller skogsskadekonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitade kreditinstitutet.

35 § Som skogskonto och skogsskadekonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

36 § Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det inestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, skall kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Byte av kreditinstitut

38 §² Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § under förutsättning att hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

När kontomedel förs över skall det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet skall kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

32 kap.

1 § En enskild näringsidkare som har intäkt i egenskap av upphovsman enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsmannaintäkt) får enligt bestämmelserna i detta kapitel dra av belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (upphovsmannakonto). Avdrag får inte göras från en intäkt som avser fotografiska verk.

² Senaste lydelse 2001:1242.

Avdrag får inte göras av dödsbo.

5 § En skattskyldig får för ett visst beskattningsår inte göra insättning på upphovsmannakonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitade kreditinstitutet.

7 § Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

8 § Uttag från ett upphovsmannakonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan sex år har gått från ingången av det år då insättning enligt 6 § senast skulle göras, skall kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Byte av kreditinstitut

10 §³ Medel på ett upphovsmannakonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 9 § under förutsättning att hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

När kontomedel förs över skall det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet skall kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

34 kap.

23 § Med reallgångar avses alla sådana tillgångar som räknas in i kapitalunderlaget för expansionsfond i enskild näringsverksamhet med undantag av kontanter, tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och liknande tillgångar.

40 kap.

22 § Om staten äger samtliga andelar i ett sådant institut som avses i 3 § den upphävda lagen (1993:765) om statligt stöd till banker och andra kreditinstitut, och om staten överläter sådana andelar, får underskott som uppkommit hos institutet före det beskattningsår då överlåtelsen skedde inte dras av.

41 kap.

8 § Inkomster skall tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras.

³ Senaste lydelse 2001:1242.

Sådana räntor på tillgodohavanden i kreditinstitut eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och som tillgodoräknas insättaren per den 31 december anses disponibla den dagen.

1. Denna lag⁴ träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången på det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2003.

2. Vid tillämpning av 17 kap. 20 § får kreditinstitut och värdepappersbolag som avses i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag använda nettoförsäljningsvärdet i stället för det verkliga värdet till och med det beskattningsår som avslutas senast den 31 december 2005.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Anita Saldén Enérus
(Finansdepartementet)